

ஸ்வமயம்

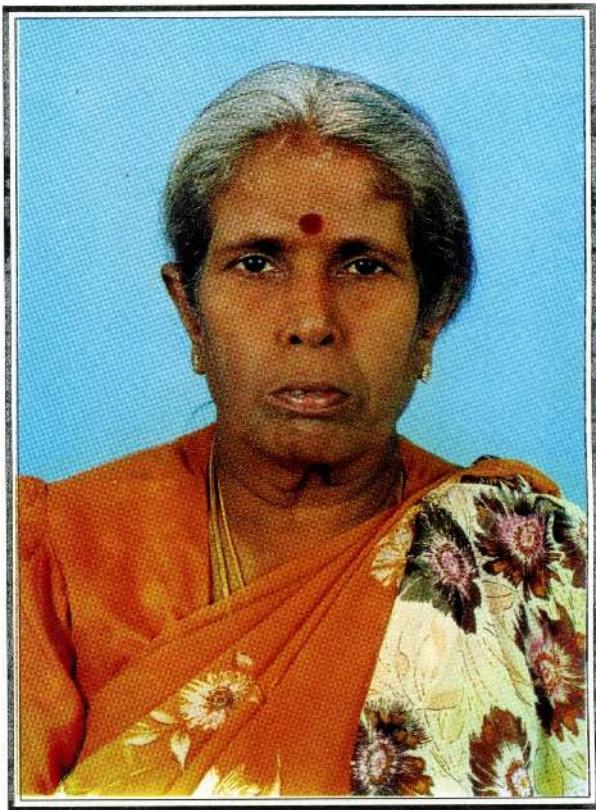

திருமதி இராஜாஜேஸ்வரி சுவனைபவான்தன்
(கண்ணன்)

நினைவு மலர்

20 . 02 . 2005

நினைவில் நிங்காத அமரஜோதி

திருமதி இராஜராஜேஸ்வரி சுவனைபவானந்தன்
(கண்ணன்)

மலர்வு 01.06.1945

உதிர்வு 21.01.2005

நிதி வெண்பா.

ஆண்டு தாரண அனுகுதை எகாதுசிதிதி
பூண்ட துருவாரம் ரோகினியில் - எல்லவரும்
கூடித் துய்க்குறவே இராஜராஜேஸ்வரி மாது
நாடினாள் நம்பனடி நயந்து.

பிரார்த்தனை செய்வதால்

1. மனம் தெளிவாடுகின்றது.
2. பிந்தனை குழப்பமடையாது ஒரு நிலைக்கு வருகிறது.
3. நினைவாற்றல் பெருகுகின்றது.
4. மனதில் நம்பிக்கை துணிர்விடுகின்றது.
5. கடமையைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வு மேலிடுகின்றது.

மேலே கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களால் திறமை வளர்ந்து எடுத்த முயற்சியில் வெற்றி பெற முடிகின்றது.

சேவை செய், அன்பாய் இரு, தானம் செய், தியாகம் செய், மனத்தூய்மையுடன் இரு, தியாகம் செய், வாழ்க்கை உண்ணை எல்லையாற்ற ஆண்டத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்.

சுவாமி சிவானந்தர்.

—

ஆலய தரிசனம் சாலவும் நன்று

மக்களாகிய நாம் கடவுளது அருளைப் பெற்று நல்வாழ்வு வாழப் பலவாறி முறைகளைக் கையாளுகின்றோம். அவ்வழி முறைகளுள்ள தலையாய்து ஆலய தரிசனமாகும். கோயில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று அறிவுடையோர் கூறுவதை நாம் சிந்திக்கின்றோம். ஆ என்பது ஆனால், யைம் என்பது ஒழுங்காவது. எனவே மனம் ஒருவழிப்பட்டு இறை அருளைப் பெறுவதற்கு ஆதாரமாக அமைக்கப்பட்ட இடமே ஆலயம்.

சைவ வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற குழல் ஆலயத்தில் அமைய வேண்டுமாயின் அங்கு பரிசுத்தமும், ஒழுங்கும், அமைதியும் நிலவுவேண்டும். கோயிலைப் புனிதமாக வைத்திருப்பது அங்கு சென்று வழிபாடு செய்யும் மக்கள் கடமையாரும். ஆலயத்தை வெறும் பிரார்த்தனை மண்டபம் என்று சொல்லாமல் இறைவன் நமக்காக வந்து தங்குகின்ற இடமாகக் கருதவேண்டும்.

‘அன்பே சிவாம்’

தேவாரம்

சலம்புவொடு தூப மறந்தறியேன்
 துமிழோடிசை பாடன் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங்கிலூம் உன்னை மறந்தறியேன்
 உன்னாம் என் நாவில் மறந்தறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பளி கொண்டுழல்வாய்
 உடலூன்ஞாரு சூலை தவித்தகுவாய்
 அலந்தேன் அடி யேன் அதிகைக் கெடில
 வீர்ப்பானத்துறை அம்மானே.

(திருவாவுக்கரசர்)

திருவாசகம்

(க) கொம்பால்வாக் கொடி போல வழந்தனன் கோமளைமே
 வெம்புகிள்ளேனை விடுதிகண்டாய் விண்ணனர் நன்னனுகில்லா
 உம்பருள்ளாய் மன்னு முத்தர கோச மங்கைக்கரசே
 பம்பாயே நிலனே அனல் கால் ஒடு ஒப்பானே
 (மாணிக்கவாசகர்)

திருவிசைப்பா

தனுதனற் றோழா சங்கராகுல
 பாணியே தானுவே சிவனே
 கனகநற்றானே கற்பகக் கொழுந்தே
 கண்கள்ளுன்றுடைய தோர் கரும்பே
 அனகனேகுரா விநாயகசனக
 அம்பலத்தமரசேகரனே
 உனகுழிலை என்னெஞ்சினுள் இனிதாத்
 தொண்டனேன் நுகருமாநுகரே.

(திருமலிஷைத்தூவர்)

திருப்பல்லாண்டு

மின்டு மனத்தவர் போமின்கண் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துப்புக்குடிகுடி ஈசுற்காட் செய்யின்குழாம் புகுந்து
 அண்டாங்குடந்த பொருளன வில்லதோ ராணந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டு மின்று மென்றுமுள்ள பொருளென்றே பல்லாண்டு கைறுதுமே

(ஶேந்தனை)

புராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி
 அற்புதக் கோல நிடி அருமறைச்சிரத்தின் மேலாம்
 சிற்பாவியோம் மாகுந் திருச்சிற்றும் பலத்துணரின்று
 பொற்புடனாஞ்சு செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

சேக்கிழார்

வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் பொன்மொழிகள்

1. எண்ணாங்களால் மனதைக் குழப்பிக் கொள்ளாதே.
ஒரு எண்ணாத்தைச் செயற்படுத்துவது கூட மிகக்குடினமானது. எனவே, பலசிந்தனைகளினால் மனதை நிரப்பிச் சிதறாக்க செய்யாதே.
(ஸ்ரீ சாரதா தேவி அம்மையார்)
2. எச் செயலிலூம் வெற்றி பெறுவதற்கு நிறைந்த விடாழியற்கிணையற்மன உறுதியையும் நிர்க்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
(சுவாமி விவேகானந்தர்)
3. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பணிந்து நடக்கின்றோமோ? அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நன்மைகள் ஏற்படும்.
(இராமண மஹரிஷி)
4. ஒழுக்கம் என்பது மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படும் நல்ல பழக்கங்களால்தான் உருவாகின்றது. எனவே மேலும் மேலும் மேற்கொள்ளும் நல்ல பழக்கங்களால் ஒழுக்கத்தை நிலை நிறுத்த முடியும்.
(சுவாமி விவேகானந்தர்)
5. கடவுளின் குழந்தைகளான மக்களுக்குத் தொண்டு செய் அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதன் மூலம் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவாய்.
(சுவாமி விவேகானந்தர்)
6. உடற்பயிற்சி செய்பவனுக்கு உடலில் ஒரு தெம்பு வருவது போல் தியானம் செய்வதனுக்கு ஆத்ம சக்தி பெருகும்.
(கிருபானந்த வாஸியார்)
7. உண்மை பேசி உத்தமனாக வாழ்.
(மகாத்மா காந்தி)
8. நல்லார் இணக்கத்தை வளர்த்துக் கொள். நல்லவனாக இருக்க முயற்சி செய், காலக்கிரமத்தில் நிலை வெற்றிவெறுவாய்.
(அன்னை சாரதா அம்மையார்)
9. இதய பூர்வமான காரியங்களைச் செய்பவனுக்கு இறைவன் உதவி புரிகின்றான். உண்ணால் இயன்ற வரையில் நல்ல செயல்களைச் செய்.
(சுவாமி விவேகானந்தர்)

10. கருணை உள்ளாம் கொண்ட ஒருவன், அல்லும் பகலும் பிறருக்கு நன்மை தரும் செயல்களையே செய்கின்றான். சுயநலம் கொண்ட வன், பயனற்ற காரியங்களில் முழுகி இன்னற் படுகின்றான்.

(ஸ்ரீநாராயணசுகு)

11. நல்லதைச்செய் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பாய்.
உண்ணுடைய சுகத்திற்குக் காரணம் நியாகவே இருக்கிறாய்.
(மஹாபுராணச் சுவாமி சிவாந்தகர்)

12. மனமே எல்லாம். இது சுத்தமானது, இது அசுத்தமானது என்பதை மனத்தினாலேயே ஒருவன் உணர்கிறான். பிறரிட்டுக் குற்றங்காணும் ஒருவன், முதன் முதல் தன்மனத்தையே மாசுபடுத்திக் கொள்பவன் ஆகிறான்.

(அன்னைசாரதாதேவி)

13. பரிசுத்தமான மனம் உடைய ஒருவன், எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தமானதாகவே காண்கின்றான்.

(அன்னை சாரதாதேவி)

14. என்னமே தான் கடவுள், கடவுளே தான் என்னம். என்னத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தினால், கடவுளைக் காணலாம்.

(காசுத்திரிசித்தகர்)

15. கடினமான தெய்வ சாதனைகளை மக்கள் செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை. சிறியதான காயத்திறி ஜெபத்தைச் செய்து பாருங்கள். இதனாலேயே கல சித்திகளும் உண்டாகிவிடும்.

(ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமகம்சர்)

16. சுத்தியத்தைக் கைவிடாதே. மேப்போதும் உற்சாகத்துடன் இரு. நல்ல காரியங்களைச் செய்வதில் ஒரு நாள் கூட அசிரத்தையாக இருந்து விடாதே:

(ஸ்ரீராமகிருஷ்ண)

கொன்றை வேந்தன்.

கடவுள் வாழ்த்து

“கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியரினை
என்றும் ஏத்தித் தொழுவோம் யாமே.”

கொன்றை மாலை அணிந்த சிவபெருமானின் திருக்-குமாரரான விநாயகக் கடவுளின் இருபாதங்களையும் எப்பொழுதும் வணங்குவோம்.

அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் - 1
(குருத்து) தாயார் தந்தையும் முன்னதாக அறியாப்பாடு தெய்வங்களாவர்.

ஆஸயாம் தொழுவது சாலவும் நன்று - 2
(கரு) கோயிலுக்குச் சென்று கடவுளை வணங்குவது மிகவும் நல்லது.

இல்லற மல்லது நல்லற மன்று. - 3
(கரு) மணையாளோடு நடத்தும் இல்லறே நல்லறமாகும்.

கயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர் - 4
(கரு) வறியவர்களுக்குக் கொடுத்தவர் செல்வத்தை, கள்வர் போன்ற கொடுயவர்கள் பறித்துச் சென்று விடுவர்.

உண்டி கருங்குதல் பெண்டிர்க் கழகு - 5
(கரு) உணவை மிதமாக உண்டது வெண்களுக்கு அழகாகும்.

ஊருடன் பகைக்கின் வேநுடன் கெடும் - 6
(கரு) ஒருவன் தனது ஊர்மக்களைப் பகைத்துக் கொண்டால் குடும்பத்தோடு அழிந்து போவான்.

என்னும் எழுத்தும் கண்ணைத் தகும் - 7
(கரு) கணிதமும், இலக்கணமும் மறிதர்க்கு இரு கண்கள் போன்றவை.

வவா மக்கள் மூவா மருந்து - 8
(கரு) தாய் தந்தையர் கட்டணையிடுமுன் குறிப்பறிந்து செய்கின்ற மின்னைகள் அவர்களுக்குத் தேவாயிர்தம் போன்றவர்கள்.

ஐயம் புகினும் செய்வன செய். - 9
(கரு) பிச்சை எடுத்து வாழ்ந்தாலும், செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்.

ஓருவனைப் பற்றி ஓருக்கத்திரு. - 10
(கரு) நற்கணமுடைய ஒருவரைத் துணையாகப் பற்றிக் கொண்டு ஒரிட்டுகில் நிலைத்து வாழ்ந்திரு.

முதுரை

அறிவு, செல்வம், குணம்.

நீரளவே ஆகுமாம் நீராம்பல் தான் கற்ற
நூலளவே ஆகுமாம் நுண்ணறிவு - மேலைத்
தவத்தளவே ஆகுமாம் தான் பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே ஆகும் குணம்.

1

- (கரு) ஒருவருக்கு அறிவு அவர் கற்ற நூலின் அளவாகவும், செல்வம் அவர் செய்த தவத்தின் அளவாகவும், குணம் அவர் பிறந்த குலத்தின் அளவாகவும் இருக்கும்.

உண்மைச் சுற்றும்

அற்ற குளத்தின் அறுநீர்ப்பறவை போல்
உற்றுழித் தீர்வார் உறவைல்லர் - அக்குளத்தில்
கொட்டியும் ஆம்பலூரும் நெங்கலூரும் போலவே
ஒட்டி உறுவார் உறவு.

2

- (கரு) வறுமை வந்த போதும், சேர்ந்திருந்து துண்பத்தையும் பகிர்ந்து கொள்பவரே சிறந்த உறவினர் ஆவர்.

நல்லவரால் எல்லோருக்கும் நன்மை

நெல்லூக் கிளைத்துநீர் வாய்க்கால் வழியோடிப்
புல்லுக்கு மாங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உள்ளேல் அவர்ப்பாருடு
எல்லார்க்கும் பெய்யும்மழை.

3

- (கரு) நல்லோரைச் சேர்ந்த எல்லோரும் பயணநடவர்

மனையாள் இல்லாத மனை

இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை
இல்லாரும் இல்லாளே யாமாயின் - இல்லாள்
வளி கிடந்த மாற்றும் உரைக்குமேல் அவ்வில்
புளி கிடந்த தூறாய் விடும்.

4

- (கரு) நற்குண நற்செய்க்ககள் பொறுத்திய மனைவி இருக்கும் வீதே எல்லாப் பொருளும் நிறைந்த வீதே. அவ்வாறு இல்லாத வீதே எவரும் நெருங்குதற்காயிய புளி தங்கி வாழும் புதர் போல் ஆகிவிடும்.

நல்வழி

கவலையுறுதல் தகாது.

வருந்தி அழைத்தாலும் வாராத வாரா
போருந்துவன போமினென்றாற்போகா - இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புரணாக நெடுந்தாந் தாம் நினைந்து
துஞ்சகைதே மாந்தர் தொழில்.

5

- (கரு) இன்மும் துன்பமும் வினைப்பயன்களாகும். அவைதவறாது வந்து
கொண்டிருக்கும். ஆதலால் இன்புத்தை விரும்பியிரும் துன்புத்தை
வினை வெறுத்தும் வினை கவலைப்படுதல் கூடாது

உயர் குடிப்பிறந்தோர் சிறப்பு

ஆற்றுப் பெருக்கற் றதிசுடும் அந்நானு மக்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலசை டும் - ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்சவர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லை யென மாட்டார் இசைந்து.

6

- (கரு) உயர்குடிப்பிறந்தோர் வறுமையற்றாலும் தமிடம் வந்து பிச்சை
நேட்பவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்ல மாட்டார்.

இட்டு உண்டு இருக்க.

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவதோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா
நமக்கும் அதுவழியே நாம் போம் அனுமதி
மொக்கென் என்று இட்டு ண்டு இரும்.

7

- (கரு) இறந்தவர் பொருட்டு அழுவதால் பயனில்லை. மாண்டார் மிள்ளும்
வரமாட்டார், எனவே கவலையின்றி அறும் செய்து வழக்க.

உழவின் சிறப்பு

ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய
விற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே - ஏற்றம்
உழுவண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லைக் கண்டார்
பழுதுவண்டு வேறோர் பணிக்கு.

8

- (கரு) உழுவபயிர் செத்து வாழும் வாழ்க்கைக்கு ஒப்பானது வேறு இல்லை.
அதுவே குற்ற மற்றதும் அலிவு இல்லாததுமான வாழ்க்கையாகும்.

திருமதி இராஜாஜேஸ்வரி சுவாபைவானந்தன் அவர்களின் வாழ்க்கை நினைவு

கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததும் இயற்கை வளம் நிரமபியதும், மேற்குலகத்தவரது கணக்கள் ஈர்த்து இருக்கக்கூடிய கவர்ச்சியின்னதுமாக வினங்குவது நமது இலக்கைத் திருநாடு, இந்தாட்டின்கிளிம் போல் மினிற்கு கொண்டிருப்பது யாழிப்பாணம். கல்வி அறிவு மிகக் கான்றோர் வாழ்ந்து வாழ்வதிற்குத் தாடும் இதுவன்றோ,

யாழ் - பலாலி வீதியில் நான்கு மைல் தொலைவில் உரும்பராய் - ஊரெழு என்னும் பட்டினசைபக் கிராமங்கள் அமைந்துள்ளன. மக்களைச் சமயநெறியில் வழிப்படுத்தும் வகைபில் கற்பக விநாயகர் ஆலயம் ஞானவைவரவர் ஆலயம், சிதம்பா சுப்பிரமணியர் ஆலயம், பர்வத பக்தினி ஆலயம் என்பன ஒருங்கே அமைந்து சிறப்புற விளங்கும் பெருமை வாழ்ந்தன.

ஊரெழு கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு. திருமதி நவரத்தினர் இராஜலிங்கம், பரிசூரனம் தம்பதிகளின் அருந்தவைப் புதல்லியாகப் பிறந்தவர் இராஜாஜேஸ்வரி என்னும் மங்கை நல்லன்.

இராஜாஜேஸ்வரி தமது தாய்தந்தையரது அரவணைப்பில் நன்கு வளர்ந்து ஆரம்ப கல்வியை ஊரெழு கணேசசலித்தியாலயத்திலும் சிரேஷ்ட வகுப்புக் கல்வியை உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றுத் தக்கோரல் போற்றப்படும் ஒழுக்க சிலராய் வாழ்ந்தார்.

திருமணப் பருவம் எந்தியதும், அவர் இல்லற வாழ்வில் பிரசேதித்து நல்வாழ்வு வாழவேண்டும் என்ற பெருதோக்கம் கொண்ட பெற்றோர். உரும்பராய் கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும், பயிற்றப்பட்ட தொழில் நுட்பத்துறைக் கல்வி ஆசிரியராகவும், திரு. திருமதி முத்துத்தம்பி தமிழ்துறை, மகேஸ்வரி துங்பத்திகளின் ஏக புத்தியின்திரு. சுவாபைவானந்தன் அவர்களுக்கு 1972.05.22 இல் திருமணம் செய்து வைத்து வாழ்வளித்தனர். தம்பதியினர் இருவரும் இல்லறத்தை நல்லறமாகக் கொண்டு உரும்பராயில் வாழ்ந்து வரும் நாளில் இறையருளால், புதல்லிகளாக திருமகன், திருவேணி, கலைஞர் என்பவர்களையும், புதல்வர்களாக திருக்குமரன், கலைஞர்ஜனன் திருவண்ணம் பெற்றெடுத்துப் பெருமகிழ்வெய்தினர்.

பிள்ளைகள் ஜைவரையும் கண்ணை இமைகாப்பதுபோல நன்கு பேணிக்காத்துக் கல்வி புகட்டி, சான்றோராக்கிய பெரும்பங்குக் குரியவர் இறைபதும் எய்திய தாய் இராஜாஜேஸ்வரி எந்றால் மிகையாகாது.

மக்களுக்கு உரியவயதில் திருமணம் செய்து அவர்களையும் வாழவைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நிறைவேற்றுமுகமாக சிறேஷ்ட புத்திரி திருமகளை கல்வியாண்காடு சுச்சிதாவந்தம் நந்தகஜேந்திரனுக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்ததன்பயணக் அகல்யா என்ற பேரப்பிள்ளையையும் மகன் திருக்குமரன் சாவகச்சேரியைச் சேரிந்த செல்வாரத்தினாம் தர்சினியை மணந்து குமரதர்சனா, தர்மப்பிரியா ஆகிய இரு பேரப்பிள்ளைகளையும், புத்திரி திருவேணி கிளிநொச்சியைசிப்பிடமாகக் கொண்ட சண்முகநாதன் யோகேஸ்வரன் என்பவருக்கு விவாகம் செய்து கொடுத்தன் பேறாக கலைவாணன், கலாவர்த்தனன் என்ற இரு ஆண் பேரப்பிள்ளைகளையும், நான்காவதான பின்னை மகன் கலைமகன் உருமிராயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் தற்போது லண்டனில் வசிப்பவருமாகிய சிருஷ்ணாவந்தன் சிவதாசனன மணந்து அங்கு வாழ்கின்றனர். கடைசிமகன் கமலவன்னான் கொக்குவில் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் கல்லிகற்றுக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேணையில் இவ்வுலக வாழ்வைத்துறைது, தமது பிரிய நாயகன், பஷ்டிரி, ஒறவினர்கள் துயர் அடைய தாரண வருடம் தைமாதம் வியாழக்கிழமை நேரம் இரவு 2.15 மணியளவில் ஏகாதசித் திதியில் இறைவன்பாதத்தை நண்ணினார். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தி அடைவதாக.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள் ஜோரும் முடிவிலோரு பிடிசாம்ப ராய்வெந்து மன்னாவ துங்கண்டு பின்னுமிந்தப் படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல் லாற்பொன்றி னம்பலவர் அடிசார்ந்து நாழுய்ய வேண்டுமென் ஹையறி வாரில்லையே!

(பட்டினந்தர்)

பாட்டினத்துப் பிள்ளையர் அருளிச்செய்த உற்காற்று வண்ணம்

ஒரு மட்மாதும் ஒருவனுமாகி
 இன்பக்கம் தரும் அன்பு பொருந்தி
 உனர்வு கலங்கி ஒழுகிய விந்து
 ஊறுசுரோணதிதம் மீது கலந்து
 பனியில்லூர் பாதி சிறுதுளிமாது
 பண்டியில்வந்து புகுந்து திரண்டு
 பதும் அரும்பு கமடம் இதென்று
 பாஸ்வை மெய்வாய்செவி கால் கைகள் என்று
 உட்குவமு மாகி உயிர்வளர் மாதம்
 ஓன்பதும் ஓன்றும் நிறைந்து மடந்தை
 உதாம் அகன்று புவியில் விழுந்து
 யோகமும் வாரமும் நானும் அறிந்து
 மகனிர்கள் சேனை தரவகைணயானு
 மண்பை உந்தி உதைந்து கவிழ்ந்து
 மடபயில் கொங்கை அழுதம் அருந்தி
 ஓரிறிவீறி வாகிவளர்ந்து
 ஓளிநிறைக்குறைல் இதும்பட வாரும்
 வந்துமுகந்தி வந்து தவழ்ந்து
 மாதியில் இருந்து மழலை மௌறிந்து
 வாதிருபோவென நாமம் விளங்கு
 உடைமண்பிரானை அரைவடம் ஆடு
 உண்பாவர் தின்பாவர் தங்களொடு உண்டு
 தெருவில் இருந்து புழுதி அளைந்து
 தேடியால்பொடோடு நடந்து
 அஞ்சுவதாகி வினையாடி யே

உயர் தருஞான குரு உபதீசம்
 முத்தமிழின் கலையும் கரைகள்டு
 வளர்பிறை என்று பலரும் விளங்கு
 வாழ்பதினாறு பிராயமும் வந்து
 மயிர்முடி கோதி அறுமதநில
 வண்டிமிர் தண்டெடானை கொண்டை புணைந்து
 மணிபொன் இலங்கும் பணிகள் அணிந்து
 மாகதூர் போகதூர் கூடிவணங்கக
 மதனசொரூபன் இவன்னன மோக
 மங்கையர் கண்டு மருண்டு திரண்டு
 வாரிவினிகொண்டு சூழிய எறிந்து
 மாமயில்போல் அவர் போவது கண்டு
 மனு பொறாமல் அவர் பிறகோடு
 மங்கல செங்கல சந்திகள் கொங்கை
 மருவமயங்கி இதற் அழுதுண்டு
 தேடியாமாழுதல் சேரவழங்கி

ஒரு முதலாகி முதுபொருளாய்
 இருந்த தன்களும் வாவில் இழந்து
 மதசைக்கந்த விதமாம் இதன்று
 வாவிப் கோலமும் வேறு பிரிந்து
 வளமையும்மாறி இளமையும்மாறி
 வண்பல்விழுந்து இருக்கன்கள் இருண்டு
 வயதுமுதிர்ந்து நடவடிக்கை வந்து
 வாத விழிராத குரோதம் அடைந்து
 செங்கையினில் ஓர் தடியும் ஆகியே

வருவது போவது ஒருமுதுக்கனு
 மந்தியனும் படிகுந்தி நடந்து
 மதியும் அழிந்து செவிதிமிர்வந்து
 வாயறியாமல் விடாமல் மொழிந்து.
 துயில்வரு நேரம் இருமல்பொறாது
 தொண்டையும் நெஞ்சும் உலர்ந்து வறண்டு
 துகிலும் இழந்து கணையும் அழிந்து
 தோகையர் பாலகர் கோரணிகொண்டு
 கலியுகமிதில் இவர்மரியாதை
 கண்டிடும் என்பவர் சுஞ்சலம் மிஞ்ச
 கலகல என்று மலசலம் வந்து
 காலவழிமேல்வழி சார நடந்து
 தெனியும் இராமல் உரை தடுமாறி
 சிந்தையும் நெஞ்சுமும் உலைந்து மருண்டு
 திடமும் உலைந்து மிகவும் அலைந்து
 தேறிறல் ஆதாவ ஏதென நொந்து
 மறையவன் வேதன் எழுதியவறு
 வந்தது கண்டமும் என்று தெனிந்து
 இனி என கண்டம் இனியென தொந்த
 பேதினி வாழ்வு நிலாதினி நின்ற
 கடன்முறை பேசும் என உரை நாவு
 உறங்கி விழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து
 கடைவழி கஞ்சி ஒழுகிட வந்து
 பூதமும் நாலு சுவாசமும் நின்று
 நெஞ்சுதடுமாறி வரும் நேரமே.

வளர்விறைபோல எயிறும் உரோம
 முஞ்சடையும் சிறு குஞ்சியும் விஞ்ச
 மனதும் இருண்ட வடிவம் இலக்க
 மாமலை போல்யாம தூதர்கள் வந்து
 வலைகொடுவீசி உயிர் கொடுபோக
 வைந்தரும் வந்து குனிந்தமு நொந்து
 படியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
 மாழ்கினேரே இவர் காலம் அறிந்து
 பழையவர் கானும் எனுமயலாளர்

பஞ்ச பறந்திட நின்றவெப்பந்த
 ரிடுமென வந்து பறையிட முந்த
 வேயினம் வேக விசாரியும் என்று
 பலரையும் ஏனி முதியவர் தாமி
 ருந்த கவம் கழுசூச் சிலரென்று
 பணிதுகில் தொங்கல் களபமணிந்து
 பாவகமே செய்து நாறும் உடம்பை
 வரிசை கெடாமல் எடுமென ஓடி
 வந்தினமைந்து குனிந்து சுமந்து
 கடுகி நடந்து சுடலை அவைந்து
 மானிட வாழ்வென வாழ்வைவே நொந்து
 விறகிடைலூடி அழல்கொடு போட
 வெந்து விழுந்து முறிந்து நினைக்கள்
 ஒருகி ஏழும்பு கருகி அடங்கி
 ஒர் ரிடி நிறும் இலாத உடம்பை
 நம்பும் அடி யேனை இனி ஆனுமே.

நினைவு பெற்றது.

பட்டினத்தடிகள் பாடல்

ஜயிரன்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்துபெற்றுப்
 பையாலென்று போதே பரிந்துதெடுத்துச் - செய்யவிரு
 கைப்புறத்தி வேந்திக் கனகமுலை தந்தானை
 ஸ்பிற்பாரிட் காண்பேரினி?

முந்தித் தலைகிடந்து முந்தாறு நாட் சுமந்தே
 அந்திபகலாயச் சிவனை யாதுரித்து - தெயந்தி
 சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
 வரியத் தழுன்முட்டு வேன்?

வட்டிலினுந் தொட்டிலினும் மார்மேலுந் தோன்மேலுங்
 கட்டிலினும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
 சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சிராட்டுந் தாய்க்கோ
 விறகிலிட்டுத் தீமுட்டுவேன்?

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாம லேந்திமுலை
 தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
 கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனைக்கோ
 மெய்யிலே தீ மூட்டுவேன்?

அரிசியோ நானிடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
 வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழுாமல் - உரிசியுள்ள
 தேனே! அமிர்தமே! செல்வத் திராவியடு
 மானே! எனவழைத்த வாய்க்கு?

நன்றி நவீலல்

“எந்தன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை செய்ந்தன்றி கொன்ற மகற்கு.” (திருக்குறள்)

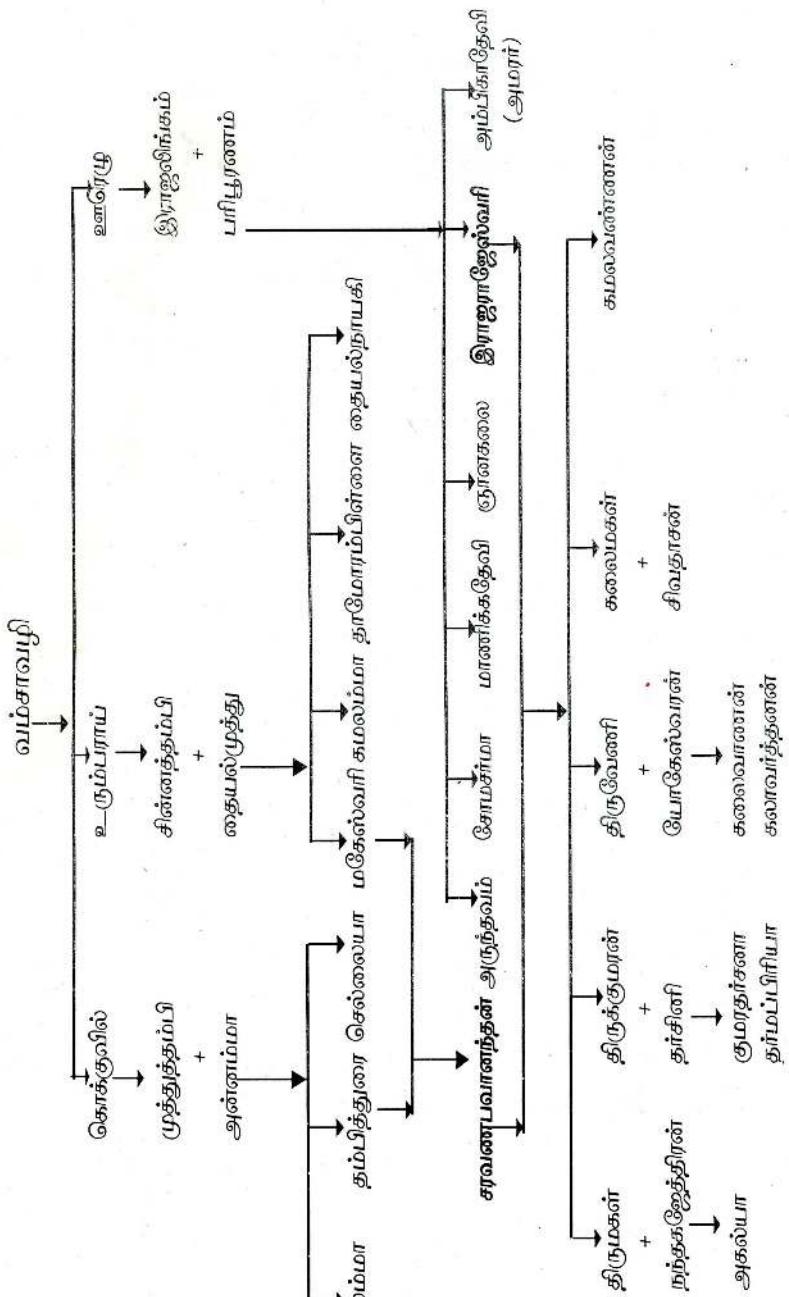
திருமதி இராஜராஜேஸ்வரி சுவாமிபவானந்தன் (கண்ணன்)
அவரது மரணச் செய்தி கேட்டு.

- உடன்வந்து இரவு பகலாக அரும்பாடுபட்ட உற்றார், உறவினர், அயலார், நன்பர்களுக்கும்.
- நேரில் வந்து ஆறுதல், அநுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும்.
- இறுதிச் சடங்கில் கலந்து பலவகையில் உதவியோருக்கும்.
- தந்தி, தொலை பேசி மூலம் தமது அநுதாபக்கணனப் பகிர்ந்து ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறியோருக்கும்.
- மலர்மாலைகளால் அஞ்சலி செலுத்தியோருக்கும்.
- எம்மோடு உடன் நின்று, தோழோடுதோழ் தந்து உதவிய எம் அயலவர்க்கும்.
- மேலும் பலவேறு வழிகளிலும் எமது துயரத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டோருக்கும்.
- இன்றைய சமிஞ்சாக கரணக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும்.
- இம்மலரைக் குறுகிய காலத்தினுள் தொகுத்து வெளியிட உதவி யோருக்கும், அச்சகத்தாருக்கும்.
- ஆத்மசாந்திக்காக இறையாருளை வேண்டிய அனைவருக்கும்.

எமது மனங்கணிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்,
கணவன், பிள்ளைகள்
மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்

சிவன்யதி,
உரும்பாய் கிழக்கு
உரும்பிராய்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.

எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை இழந்தாய் எதற்காக நீ அருகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு.

எதை நீ படைத்திருக்கிறாய், அது வீணாகுவதற்கு.

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ, அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்று உன்னுடையதோ, அது நாளை மற்றொருவருடைடையதாகிறது.

மற்றொருநாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.

இந்தமாற்றம் உலக நியதியாகும்.